

Aangifte van strafbare feiten

Aan Mr. J van Zijl
Coördinerend Officier van Justitie Rijksrecherche
bij het Landelijk Parket

Aangever:

Hüseyin Baybasin, thans gedetineerd in de penitentiaire inrichting P.I. Nieuwegein, in deze vertegenwoordigd door mr. A.G. van der Plas, Prinsengracht 708, 1017 LA te Amsterdam, die bepaaldelijk is gevolmachtigd namens hem deze aangifte te doen.

De aangifte is gericht tegen

I. **mr. J. Demmink**, Secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Hüseyin Baybasin, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. J. Demmink) in direct verband staan met voornoemde misdrijven, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meened, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;
2. uitlokking resp. (mede)plegen van mensenhandel, als sedert 2005 strafbaar gesteld in art. 273f Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 tot heden;
3. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

II. **mr. H.M.P. Hillenaar**, indertijd officier van justitie,

ter zake van:

1. meineed, als strafbaar gesteld in artikel 207 Wetboek van Strafrecht, gepleegd op 23 oktober 2001 te Amsterdam, ter zitting van het Gerechtshof te Den Bosch tijdens de behandeling van de strafzaak tegen Hüseyin Baybasin onder parketnummer: 20.000493.01;
2. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. H.M.P. Hillenaar) in direct verband staan met voornoemd misdrijf, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;
3. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

III. NN,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving, alsmede van alle overige jegens Baybasin sinds 1995 in en buiten Nederland gepleegde misdrijven in het kader van bovenvermeld complot, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;
2. uitlokking resp. (mede)plegen van mensenhandel, als sedert 2005 strafbaar gesteld in art. 273f Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 tot heden;
3. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland.

Op 2 april 2007 is namens Baybasin een eerste strafrechtelijke aangifte gedaan tegen voormelde personen. Deze aangifte betrof dezelfde strafbare feiten als hier vermeld, met uitzondering van de specifieke (uitlokking danwel het medeplegen van) meineed ter zitting d.d. 23 oktober 2001. De eerdere aangifte ter zake pedofilie tegen mr. Demmink herhaalt Baybasin hier niet, omdat twee slachtoffers van de in Turkije plaats gevonden strafbare feiten – waaronder verkrachting en seksueel misbruik van personen jonger dan 16 jaar – zich thans zelf tot uw parket hebben gewend met een gedetailleerde klacht en aangifte. Deze aangiften worden thans onderzocht door uw parket.

In zijn brief van 13 juli 2007 heeft de Hoofdofficier van Justitie Landelijk Parket laten weten op basis van de aangifte van 2 april 2007 niet tot vervolging te zullen overgaan. Het tegen deze beslissing door Baybasin ingediende klaagschrift ex artikel 12 Wetboek van Strafvordering is op 17 oktober 2008 door het gerechtshof te Den Haag ongegrond

verklaard voor zover het de hier opnieuw aan de orde gestelde strafbare feiten betreft. De aanklacht zou onvoldoende feitelijk zijn onderbouwd door Baybasin.

Aan de huidige aangifte ligt in het bijzonder het door Baybasin op 18 april 2011 bij de Hoge Raad in zijn strafzaak ingediende herzieningsverzoek ten grondslag, alsmede nog enkele in aansluiting daarop nieuw opgekomen feiten. De bij het verzoek gevoegde twee ordners aan bewijsmateriaal bevatten vele nieuwe overtuigende feiten. In het navolgende wordt daarnaar voor zover relevant verwezen. Tevens zijn nieuwe feiten opgekomen betreffende de directe bemoeienis van mr. Demmink met de detentievoorwaarden waaronder de aan Baybasin opgelegde hechtenis en gevangenisstraf sedert maart 1998 is geëxecuteerd. Deze bemoeienis betreft in onderlinge samenhang gezien met de bemoeienis van mr. Demmink bij de vervolging en berechting van Baybasin een ernstige en onrechtmatige aantasting van Baybasin's persoonlijke vrijheid en lichamelijke en geestelijke integriteit. Deze feiten komen aan de orde bij de bespreking van de aangifte wegens uitlokking resp. (mede)plegen van mensenhandel, strafbaar gesteld in artikel 273f WvSr.

A. INLEIDING

1. De achtergronden van Baybasin en van zijn arrestatie en berechting in Nederland worden beschreven in het door Baybasin bij de Hoge Raad ingediende herzieningsverzoek.¹ Baybasin is een Koerdische zakenman. Hij is in 1992 Turkije ontvlucht en vestigde zich vanaf 1994 met zijn gezin in Engeland. Hij is één van de oprichters van het in Brussel gevestigde Koerdische parlement in ballingschap en bemiddelde in het najaar van 1997 bij een ontmoeting in Nederland tussen de Turkse militaire top en de PKK. Zijn gedetailleerde kennis over de betrokkenheid van de Turkse staat bij de internationale drugshandel, etaleerde Baybasin in de periode vóór zijn arrestatie – dit was nog vóór het Susurluk incident – uitvoerig in diverse buitenlandse media. Dit alles werd Baybasin niet in dank afgenomen door de toenmalige Turkse autoriteiten.
2. In 1995 verzocht Turkije de Nederlandse autoriteiten om de uitlevering van Baybasin, die op dat moment in Nederland verbleef. Deze uitlevering werd door de rechter in kort geding verboden. In een interne notitie van het Nederlandse Ministerie van Justitie van 15 juli 1997 stond vermeld “*dat de zaak Baybasin werd gebruikt als drukmiddel teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen*”. De notitie vermeldde tevens dat mr. Demmink betrokken was bij de besluitvorming rond deze kwestie.² In december 1996 werd Baybasin uit uitleveringsdetentie ontslagen, waarna vervolgens anonieme informatie bij de CID begon binnen te stromen, dat Baybasin bij grootschalige heroïnehandel zou zijn betrokken. Op basis van deze CID-berichten is vervolgens in september 1997 een gerechtelijk vooronderzoek tegen hem geopend. Op 28 maart 1998 is Baybasin gearresteerd, waarna hij op 30 juli 2002 door het Gerechtshof te Den Bosch is veroordeeld tot een

¹ **bijlage 1:** herzieningsverzoek d.d. 18 april 2011, pp. 3 t/m 9

² bijlage 6 bij het herzieningsverzoek: telefoonmemo ministerie van justitie, IND, d.d. 15 juli 1997

levenslange gevangenisstraf. Het aan deze veroordeling ten grondslag gelegde bewijs bestaat voor 90 procent uit tapgesprekken.

3. Het herzieningsverzoek van 18 april 2011 beschrijft uitvoerig de nieuwe feiten die sinds het arrest uit diverse Turkse en Nederlandse bronnen naar voren zijn gekomen over de wijze waarop het “zogenaamde” bewijsmateriaal in de strafprocedure tegen Baybasin is vergaard. Het komt er op neer dat aan Baybasin’s arrestatie en veroordeling een samenspanning tussen de Nederlandse en Turkse autoriteiten ten grondslag ligt met als doel Baybasin in Nederland te laten veroordelen voor nooit door hem gepleegde delicten. Hiertoe heeft gedurende een aantal jaren overleg en samenwerking plaatsgevonden tussen de Turkse en Nederlandse justitiële autoriteiten, welke samenwerking indertijd ter zitting van het hof door de zaakofficier mr. Hillenaar onder ede werd ontkend. In het kader van deze samenwerking hebben Nederlandse en Turkse politiefunctionarissen in Istanbul gezamenlijk telefoongesprekken van verzoeker afgeluisterd. Teneinde een strafzaak tegen Baybasin te creëren zijn toen in Turkije gemanipuleerde telefoongesprekken en ander in Turkije vergaard vals bewijsmateriaal aan de Nederlandse politie overhandigd met als doel deze in een Nederlandse strafprocedure als bewijs tegen hem in te brengen.

B. DE CONSTRUCTIE VAN EEN STRAFZAAK

I. Het “EK RAPOR” ofwel “Aanvullend Rapport”

4. De betrokkenheid van in ieder geval mr. Demmink en mr. Hillenaar bij de constructie van deze fake-strafzaak tegen Baybasin blijkt uit het volgende (nieuw opgekomen) bewijsmateriaal.

I

In januari 2007 is door de Turkse veiligheidsfunctionaris Hüseyin Celebi het “EK RAPOR” ofwel “Aanvullend Rapport” ingediend bij het Hoofd van de Generale Staf, het Hoofd van Politie, de Procureur-generaal bij de Hoge Raad en het Ministerie van Justitie. Celebi werkt sinds 1980 als speciale veiligheidsadviseur voor diverse Turkse instanties, waaronder de Minister van Binnenlandse Zaken.³ Het Aanvullend Rapport beschrijft de wijze waarop de strafzaak tegen Baybasin in elkaar is gezet via een complot tussen Turkse “belanghebbende kringen” en Nederlandse, Duitse en Engelse justitiële en politionele functionarissen.⁴ Volgens het rapport is Baybasin gestraft vanwege zijn bemiddelingsrol indertijd tussen de Turkse militaire autoriteiten en de PKK, alsmede omdat hij publiekelijk de betrokkenheid van hoge Turkse regeringsfunctionarissen en politici bij de internationale heroïnehandel aan de kaak probeerde te stellen. Het rapport beschrijft hoe de medewerking van Nederland in deze ‘set up’ tegen Baybasin kon worden verkregen door het chanteren van

³ bijlage 7 bij het herzieningsverzoek: brief van Hüseyin Celebi aan prof. Y. Buruma, d.d. 5 februari 2010

⁴ bijlage 8 bij het herzieningsverzoek: EK RAPOR van Hüseyin Celebi, Ankara, januari 2007 (*De bijgesloten Nederlandse vertaling van het rapport is verricht door een niet beëdigde vertaler, te weten de journalist Sinan Can van het Nederlandse actualiteitenprogramma Zembla*)

een hoge Nederlandse justitieambtenaar: mr. Demmink, over wie in Turkije een dossier was opgemaakt ter zake van zijn betrokkenheid aldaar bij seksueel misbruik van minderjarigen.⁵

II. De interne notitie van het Nederlandse Ministerie van Justitie van 15 juli 1997

5. Over de chantage van de hoge Nederlandse ambtenaar schrijft het Rapport letterlijk:

“De onderhandelingen tussen Nederland en de gemachtigden in Turkije (---) worden gedocumenteerd door één van de documenten uit de dossiers in de zaken tegen Hüseyin Baybasin, met het briefhoofd van het Nederlandse ministerie van justitie. Volgens het document d.d. 15 juli 1997 met het briefhoofd van het ministerie van justitie is er een telefoongesprek geweest in dit ministerie binnen het team dat de operatie uitvoerde: “De zaak Baybasin wordt gebruikt als drukmiddel ‘teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen’. Op dit moment wordt hierover overleg gevoerd door BuiZa. Aangezien dhr. Demmink donderdag op vakantie gaat, zal gepoogd worden om uiterlijk donderdagochtend de besluitvorming af te ronden.”⁶

Volgens het Ek Rapor heeft:

“het geval waarvoor dit drukmiddel tegenover de Turkse bevoegde autoriteiten werd gebruikt te maken met de in het document genoemde Joris Demmink. (---) De naam Demmink is in Nederland in opspraak geraakt doordat bekend werd dat hij, buiten de uitvoering van zijn functie, betrokken was in schandalen inzake seks die hij had met jonge kinderen en jongens. (---) Demmink had ook in Turkije soortgelijke “party’s” gerealiseerd.

Omdat in 1995 in Bodrum tijdens zo’n “party” een wapen afgang, is de politie ter plaatse gekomen. Gemeld wordt dat over de door de bende, die de internationale drugshandel regelt, met behulp van hun ondersteuners uit ambtenarenkringen, in Turkije georganiseerde “party” gedetailleerde informatie is verstrekt aan en dat het is geregistreerd door de Turkse veiligheids- en inlichtingendiensten.

De poot van de bende in Turkije die zich stoorde aan de tegelijkertijd plaatsvindende openbaringen van Baybaşin met betrekking tot de internationale drugshandel heeft gebruik gemaakt van dit voorval. Duidelijk is dat het complot dat stap voor stap via deze keten van belanghebbenden is opgezet, is overgegaan in een operatie van belanghebbende kringen die de internationale drugshandel onder controle hebben.

Hoewel dit complot teruggaat tot dat Hüseyin Baybaşin in 1995 naar Nederland kwam, is duidelijk dat de eerste concrete stappen in 1996 zijn gezet. Het is duidelijk dat de openbaringen van Baybaşin in die periode in de Turkse gesproken en

⁵ ibidem bijlage 8 bij herzieningsverzoek: EK RAPOR, pp. 22 en 23

⁶ ibidem bijlage 8 bij herzieningsverzoek: EK RAPOR, p. 10

geschreven pers over drugshandel die plaatsvindt van het Midden Oosten naar Europa en Amerika, grote onrust teweeg hebben gebracht bij de grote bendes in de drugs wereld.

Uit al bekende publicaties en uit informatie en documenten uit de Berechtingsdossiers blijkt dat dit complot door drugsbaronnen is opgezet en uitgevoerd, en is "opgebouwd langs een traject Nederland-Turkije". Volgens de gegevens die uit de details en de bevindingen in de dossiers naar voren komen, blijkt duidelijk dat de opzetters van het complot een weg hebben bewandeld van "het signaleren en vervolgen van zogenaamde schuldligen, het voorbereiden van beschuldigingen in Turkije, en de vervolging ervan in Nederland laten plaatsvinden." ⁷

"Aan de zijde van Nederland is door minister van justitie Winnie Sorgdrager en haar assistent Joris Demmink de zaak aan het rollen gebracht toen de door Hüseyin Baybasin van drugshandel beschuldigde directeur-generaal van politiezaken Mehmet Agar en premier Tansu Ciller begin 1997 met de Nederlandse minister van justitie Sorgdrager hebben gesproken en Tansu Ciller heeft verklaard dat Baybasin, die haar had beschuldigd, "tot zwijgen gebracht moest worden". Blijkens hetgeen dat daar is besproken en de informatie uit verklaringen heeft Tansu Ciller toen het dossier Demmink op tafel gelegd." (---)

Joris Demmink, die zich speciaal heeft beziggehouden met de zaak van Hüseyin Baybasin in Nederland, is in november 1995 als toerist hier geweest en in juni 1996 in Antalya voor een internationale bijeenkomst. Daarnaast is hij Turkije in- en uitgereisd in de jaren 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 en meestal wiste hij zijn sporen. Deze gegevens zijn verzameld bij officiële en speciale inlichtingendiensten. Er is ook geconstateerd dat hij onder verschillende namen Turkije is binnenge-reisd.

Eveneens met betrekking tot hetzelfde onderwerp geeft Demmink, gevolg gevende aan het genomen besluit, aan de Officier van Justitie Hillenaar "opdracht om met Ferruh Tankuş te spreken". Gebleken is dat dit gesprek heeft plaatsgevonden ongeveer zes-zeven maanden voordat Hüseyin Baybaşin in maart 1998 werd aangehouden en na het gesprek tussen Minister Sorgdrager en Tansu Çiller. Terwijl in het gesprek Hillenaar-Tankuş werd gepland "welk delict voor Baybaşin zou worden gerealiseerd om de operatie uit te voeren".

Voor zover duidelijk zou met het voor Hüseyin Baybaşin opgezette scenario en het plan van het scenario, Turkije het land zijn waar het delict zogenaamd is gepleegd, en Nederland het land waar de vervolging zou worden ingesteld. Duidelijk is dat terwijl de veiligheidsdiensten van beide landen gewoon hun werk deden, het plan stap voor stap is opgebouwd om Hüseyin Baybaşin, die openbaringen deed over de organisaties die zich schuldig maakten aan internationale drugshandel, het zwijgen op te leggen, zodat de smokkel gemakkelijk en op een nog meer gecontroleerde wijze via het traject Turkije door zou kunnen gaan. Uit Turkije worden, via gesprekken

⁷ ibidem bijlage 8 bij herzieningsverzoek: EK RAPOR, p.13

met Tankuş, aan Nederland archieven met telefoongesprekken verstrekt, waarvan wordt gesteld dat zij afkomstig zijn uit telefoontaps uit onderzoek op Baybaşın van de Turkse veiligheidsdiensten daterend van 1989 tot 1997.

(---) er blijkt een scenario opgezet waarbij de gesprekken die voor 1997 zijn gevoerd zijn “gemixt” alsof ze na 1997 hebben plaatsgevonden en dat ze zodanig zijn “gemonteerd” dat het lijkt alsof een misdrijf is gepleegd. (---) Voordat de telefoongesprekken aan de rechter die de aanhouding van Hüseyin Baybasin heeft bevolen zijn voorgelegd, is aan deze rechter informatie gegeven over Hüseyin Baybasin, die zou worden “gezocht” als verdachte in de zaak van het schip de Lucky S, waarin 20 ton drugs werd gevonden, waardoor de rechter is beïnvloed. Destijds had evenwel zelfs met een eenvoudig onderzoek door de rechtbank vastgesteld kunnen worden of Hüseyin Baybaşın in die tijd inderdaad werd gezocht in verband met de zaak van het schip Lucky S.”⁸

III. Het onderzoeksmateriaal van de Turkse journalist Burhan Kazmali

6. Kazmali heeft diverse Turkse (oud-)politiefunctionarissen geïnterviewd over hun wetenschap over de zaak Baybasin en de activiteiten die indertijd rondom deze zaak plaatsvonden in Turkije. Zo sprak Kazmali met het ex-hoofd van politie van Istanbul Necdet Menzir, Turks oud-Minister van Staat en Transport, over zijn kennis over deze ‘set up’ jegens Baybasin. Ook interviewde hij de politiefunctionaris Mehmet Korkmaz, die indertijd mr. Demmink moest beveiligen bij zijn bezoeken aan Turkije. Het lukte hem ook in contact te komen met Mustafa Y. en Osman B. die indertijd door Korkmaz van de straat werden gehaald om de betreffende Nederlandse ambtenaar bij zijn bezoeken gezelschap te houden.⁹ Kazmali heeft over zijn wetenschap uit dit onderzoek afgelopen jaar bij uw Rijksrecherche een uitgebreide verklaring afgelegd.

IV. Interview met de toenmalige directeur van politie te Istanbul Necdet Menzir

7. Kazmali interviewde de Turkse oud-minister van Staat en Transport Necdet Menzir, midden jaren negentig Directeur van Politie te Istanbul. Necdet Menzir vertelde hem het volgende.:

“Wij hadden de zaak Baybaşın als één geheel aangepakt. (---) Op de telefoons van Hüseyin Baybaşın, zijn familieleden en de kring om hen heen waren inmiddels taps aangesloten. Deze werkzaamheden waren in die periode niet rechtmatig. Er bestond namelijk geen rechterlijke beslissing of iets dergelijks voor. Blijft over dat Ferruh Tankuş en Emin Arslan ieder afzonderlijk samenwerkten met de Nederlandse Inter-

⁸ ibidem bijlage 8 bij herzieningsverzoek: EK RAPOR, pp. 22 en 23

⁹ bijlage 9 bij herzieningsverzoek: e-mail d.d. 12 december 2007 van Burhan Kazmali aan A.G. van der Plas, waarin Kazmali verslag doet van de door hem afgenomen interviews, alsmede zijn video-verklaring, afgelegd op 11 januari 2008 te Istanbul

nationale Onderzoeks Eenheid, het Interregionale Recherche Team, de Nederlandse politie en het ministerie van Justitie. (---) Turkije verstrekke alles wat men had tegen Hüseyin Baybaşın, zelfs de kleinste informatie, aan Nederland. Er hebben met betrekking tot Hüseyin Baybaşın wel zo veel verzoeken om technisch onderzoek plaatsgevonden dat zelfs de doodgewone dagelijkse gesprekken naar Nederland en naar de politie of gerechtelijke autoriteiten van andere landen die daarom vroegen, werden toegestuurd.

Ik ben er nog steeds niet achter wat Emin Arslan en Ferruh Tankuş met de zaak Baybasin te maken hadden. Zij hebben beiden bijzondere inzet getoond. Er is veel geld als beloning gegeven. Volgens mij zijn er, zonder dat er echt serieus bewijs en bewijsstukken waren, slechts telefoongesprekken, enkele beelden en documenten met betrekking tot het onderzoek aan de zeer regelmatig langskomende Nederlandse politie gegeven (---) Het is mij nog steeds niet duidelijk hoe het hen is gelukt om deze man op grond van telefoongesprekken levenslang gevangen te laten nemen. Wat mij betreft is de Nederlandse Internationale Onderzoeks Eenheid, het Interregionale Recherche Team, absoluut fout voorgelicht.

Wat mij betreft, ik wil niemand vals beschuldigen, ik wil ook niet te ver gaan, maar in die jaren hebben politici en een aantal belanghebbende kringen met groothandelaren in drugs samengewerkt om Baybaşın de pas af te snijden. Dit was de meest effectieve weg om deze persoon de pas af te snijden en dat is hen ook gelukt. (---) FERRUH TANKUŞ had in de operatie Baybaşın een speciale taak. Hij was met veel bevoegdheden toegerust. Hij werkte met een voortreffelijk team (---).

J. Demmink... De naam van die man heb ik erg vaak gehoord. Ik kan me de exacte datum niet meer herinneren maar in die jaren verzorgde onze veiligheidsdienst zijn beveiliging... In het verleden, ook al voor de jaren 1995, hoorde ik af en toe dat hij weer in Turkije was geweest. (---)

Voor zover ik weet is het wel zo dat hij onderzoek deed in de zaak Baybaşın (---) hij schijnt gesprekken te hebben gevoerd met de politici van destijds, leiders op het hoogste ministeriële niveau en met een aantal mensen van de MIT. (---)

Bekend was dat Demmink, wiens naam in Turkije in verband werd gebracht met seksschandalen, in de jaren 1995 tot 2000 met gebruikmaking van verschillende namen in Turkije is geweest. (---) De politie in Istanbul verleende hem vanzelfsprekend beveiliging, zowel bij zijn officiële als ook bij zijn niet officiële bezoeken. Met die zaken hield de afdeling beveiliging zich bezig. Wij deden het nodige voor zijn officiële- en zijn privé-bezoeken. Demmink was ook nauw betrokken bij de zaak Baybaşın. Ik had gehoord dat Tansu Çiller diverse malen met het Nederlandse Ministerie van Justitie heeft gesproken. Het heeft uiteraard een behoorlijke schok veroorzaakt dat Baybaşın de naam van Tansu Çiller in verband bracht met de drugs-handel (---)”¹⁰

V. Interview met veiligheidsbeambte Mehmet Korkmaz

¹⁰ ibidem bijlage 9 bij herzieningsverzoek: verklaring van B. Kazmali, pp. 3-6

8. De intensieve contacten tussen Turkse en Nederlandse justitiële instanties in Baybasin's zaak ver vóór Baybasin's arrestatie, worden ook bevestigd door de Turkse beveiligingsman Mehmet Korkmaz. Deze voormalige Turkse politiefunctaris was tussen 1995 en 1997 werkzaam bij de afdeling Beveiliging van de Directie van Politie te Istanbul. Ook hij heeft tegenover Kazmali opening van zaken gegeven over zijn wetenschap over de Turks-Nederlandse contacten in de zaak Baybasin. De observaties indertijd van Korkmaz bevestigen het EK RAPOR waar het spreekt over de rol van de Nederlandse overheidsfunctionaris Demmink in de aanloop naar de strafzaak tegen Baybasin. Hij vertelde Kazmali namelijk dat hij in genoemde periode buitenlandse functionarissen beveiligde gedurende hun verblijf in Turkije. In deze hoedanigheid heeft hij ook de Nederlandse ambtenaar Demmink ontmoet, zo liet hij Kazmali weten. Kazmali geeft het relaas van Korkmaz als volgt weer (zie verklaring Kazmali van 12 december 2007):

“Het was een paar maanden voordat Hüseyin Baybaşın werd opgepakt, het kan 5 of 8 maanden daarvoor zijn geweest. Het feit dat er buitenlandse functionarissen naar Turkije en in het bijzonder naar Istanbul kwamen, die uiteindelijk met de politie zouden gaan samenwerken, bracht met zich mee dat die teams moesten worden beveiligd en bijgestaan, dat was de taak van de afdeling beveiliging. (---) De mijnheer die voorafgaand aan de operatie Baybaşın uit Nederland kwam, was de persoon die ik ken als degene waarover ik later heb vernomen dat hij Demmink heet. Er waren nog twee personen bij hem die van de Nederlandse politie waren, een van hen was iemand van de inlichtingendienst. Maar in die tijd was het niet alleen de Nederlandse politie die naar Istanbul kwam. Er kwamen ook officiële functionarissen uit Italië, Engeland, België en zelfs uit Duitsland. Zij spraken altijd een vreemde taal, mijn collega die met mij samenwerkte kende een beetje Engels en daardoor wisten wij waarover zij spraken. Samen met drie collega's hielden wij ons bezig met de beveiliging van de heer Demmink en van degenen die in zijn gezelschap waren. Waar zij ook heen gingen en met wie zij ook contact zouden opnemen, wij zorgden voor een veilige omgeving. Samen met drie collega's hielden wij ons bezig met de beveiliging van de heer Demmink en van degenen die in zijn gezelschap waren. (---) Demmink en de Nederlandse politiemensen legden doorlopend contacten met politiemensen, leden van de rechterlijke macht en met een paar gepensioneerde rechters. (---) Bij zijn tweede en derde bezoek maakten wij om veiligheidsredenen gebruik van valse namen, wij deden ons werk... de tweede komst van deze persoon was in '95, het zou ook begin '96 kunnen zijn geweest. Na een aantal besprekingen te hebben gevoerd in Gayrettepe was er in hotel Akgün in Topkapi voor deze persoon een kamer gereserveerd onder een andere naam. Ze hebben toen in de lobby van dat hotel op de eerste dag van zijn verblijf een bespreking gehad met een aantal functionarissen van het Nederlandse Consulaat. Ze hadden daar besprekingen met hoge politiechefs waarvan ik op dit moment de namen niet wil noemen. De inhoud van een belangrijk deel van die besprekingen had betrekking op Hüseyin Baybaşın, maar het was ook sowieso niet onze taak om daar naar te luiste-

ren.” Kazmali beschrijft verder hoe Korkmaz, naar eigen zeggen, voor deze buitenlandse gast een “jongen” had moeten regelen.¹¹

In een op videoband vastgelegd interview bevestigt Korkmaz dat hij de publicaties van Kazmali over zijn ontboezemingen had gelezen en dat Kazmali hierover de waarheid had geschreven. Hij specificeert dat het door hem geregelde straatkind indertijd 11 tot 12 jaar oud was en erg bang.¹²

VI. De aangiften van Mustafa Y. en Osman B. tegen Demmink

9. Ondertussen is door de betreffende jongen strafrechtelijk aangifte bij u gedaan tegen Demmink wegens ondergaan seksueel misbruik onder de 16 jaar.¹³ Ook een tweede door Korkmaz indertijd voor de Nederlandse justitieambtenaar in Turkije geregelde jongen, Osman B., heeft ondertussen bij de Nederlandse politie aangifte tegen Demmink gedaan wegens hetzelfde vergrijp alsmede verkrachting.¹⁴

VII. Verklaringen van twee Turkse politiefunctionarissen en de onderzoeks-journalist Ceviker

10. De in het EK RAPOR door Celebi beschreven Turks-Nederlandse samenwerking met het doel Baybasin politiek onschadelijk te maken, is tevens bevestigd door een rechtstreeks bij het onderzoek tegen Baybasin betrokken Turkse politieman. Deze politiefunctionaris, wordt in het herzieningsverzoek aangeduid als X1. In 2007 heeft hij een verklaring afgelegd met diverse details over de in Turkije gevolgde werkwijze tijdens het gezamenlijke Turks-Nederlandse opsporingsonderzoek tegen Baybasin.¹⁵ De Duits-Turkse onderzoeksjournalist Mehmet Salih Çeviker kwam in 2006 tot dezelfde conclusie als het Aanvullend Rapport, namelijk dat de strafzaak tegen Baybasin in Nederland een politieke ‘set up’ is geweest, waarin gebruik is gemaakt van onoorbare opsporingsmethoden.¹⁶ Naast X1 heeft een tweede Turkse politieman, in het herzieningsverzoek aangeduid als X2, opening van zaken gegeven over zijn rol indertijd in het Turks-Nederlandse opsporingsonderzoek tegen Baybasin. X2 was een technisch specialist werkzaam voor de Turkse politie. Hij verklaarde in opdracht van de chef Narcotica van de politie te Istanbul, Ferruh Tankuş, indertijd te hebben meegeholpen bij het manipuleren van telefoongesprekken van Baybasin met de bedoeling de schijn te wekken alsof Baybasin bij zware delicten betrokken was. Deze Turkse politiefunctionaris X2, waarvan de naam en kopie van de politiekaart u kunnen worden verstrekt, heeft zich op 1 mei 2008 tot de Nederlandse Commissie

¹¹ ibidem bijlage 9 bij herzieningsverzoek: verklaring Kazmali, d.d. 12 december 2007, pp. 16-18

¹² bijlage 28 bij herzieningsverzoek: videoband interview met Mehmet Korkmaz, d.d. 10 januari 2008 te 15.46 uur met schriftelijke beëdigde uitwerking in de Nederlandse taal, pp. 1 en 7

¹³ bijlage 29 bij herzieningsverzoek: aangiften van Mustafa Y., d.d. 15 september 2008 en d.d. 25 mei 2010

¹⁴ bijlage 30 bij herzieningsverzoek: aangifte van Osman B. d.d. 25 mei 2010.

¹⁵ bijlage 10 bij herzieningsverzoek: brief Mehmet N Aytakin gericht aan Mr. A.G. van der Plas, d.d. 8 januari 2007, en videoverklaring van Aytakin op 10 januari 2008

¹⁶ bijlage 11 bij herzieningsverzoek: verklaring Mehmet Salih Çeviker, d.d. 20 december 2006

Evaluatie Afgesloten Strafzaken gewend met het verzoek het onderzoek in de strafzaak tegen Baybasin te heropenen.¹⁷

VIII. Bevestiging in 2010 door Emin Arslan

11. Volgens Necdet Menzir waren met name de twee Turkse politiefunctionarissen Emin Arslan en Ferruh Tankuş zeer intensief betrokken bij de strafzaak tegen Baybasin. Ferruh Tankuş was op het moment dat de zaak tegen Baybasin speelde hoofd van de Narcotica Brigade van de Politie te Istanbul. Hij leidde het Turkse opsporingsonderzoek tegen Baybasin, zo blijkt uit het strafdossier en zo verklaren ook twee van zijn medewerkers, de hiervoor genoemde X1 en X2. Emin Arslan was de baas van Ferruh Tankuş.

Mr. Hillenaar bevestigde tegenover het hof als zaaksofficier nog voor Baybasin's arrestatie met Arslan over de lopende vervolging tegen Baybasin te hebben gesproken. In de woorden van Hillenaar ter zitting van het hof op 23 oktober 2001:

“De zaak is naar mijn mening niet vanuit de Turkse autoriteiten geïnitieerd middels aansturing van informanten. Het onderzoek is tevoren niet besproken met Turkije, integendeel, we hebben het juist lang voor ons gehouden tegenover Turkije dat er een onderzoek tegen de verdachte liep. (---) Pas op 1 februari 1998, toen we er niet meer omheen konden, hebben we melding gemaakt van het onderzoek. Klunder heeft toen contact gehad met twee mensen van de narcoticabrigade te Turkije. Op 26 februari 1998 is een Turkse delegatie naar Nederland gekomen. Ik ben bij dat gesprek op 26 februari 1998 aanwezig geweest. Daarbij waren voorts aanwezig een groot aantal mensen van het team. Klunder, IJzerman en iemand van het ministerie van justitie en een viertal personen uit Turkije, Erdal Gokcen, Cenk Alpdurak, Emin Arslan en Ismael Jaliskan. We hebben hen uitgelegd waarom ze pas in een zo laat stadium van het onderzoek werden geïnformeerd. Ze waren aangenaam verrast, niet boos.”¹⁸

Hillenaar bevestigt in deze verklaring zijn rechtstreekse contact met Emin Arslan in Baybasin's zaak. Dat dit contact eerst in februari 1998 plaatsvond, moet echter als onjuiste informatie worden beschouwd, gezien de door Menzir en andere bronnen genoemde perioden van samenwerking in Baybasin's zaak. Opvallend is bovendien de opmerking van Menzir tegenover Kazmali dat de Turkse overheid in Baybasin's zaak samenwerkte met groothandelaren in drugs. In het licht van deze opmerking moeten de achteraf gebleken connecties van de heren Arslan en Tankuş met de Turkse onderwereld en drugshandel onthullend worden genoemd. Ferruh Tankuş werd immers kort na Baybasin's arrestatie in Nederland, in Turkije aangehouden voor gebleken corrupte contacten met de onderwereld. En zijn chef Emin Arslan werd op 14 september 2009 in Turkije gearresteerd op verdenking van betrokken-

¹⁷ bijlage 12 bij herzieningsverzoek: verzoekschrift X2, d.d. 1 mei 2008 en kopie van de politiekaart

¹⁸ ibidem bijlage 18 bij herzieningsverzoek: proces-verbaal terechtzitting d.d. 22 en 23 oktober 2001, p.

heid bij grootschalige drugshandel en leiderschap van een criminele drugsorganisatie van ongekeerde omvang.¹⁹

Emin Arslan bevestigde nog vorig jaar op het Turkse televisiekanaal Habertürk dat de arrestatie van Baybasin in Nederland indertijd onder zijn leiding had plaatsgevonden. Hij schreef letterlijk in een door het programma gepubliceerde brief:

“Overigens heb ik (---) tussen 1993 en 1997 vier jaar het voorzitterschap van de geheime inlichtingendienst bekleed. Voorts was ik tussen 1997 en 2001 president van de eenheid Smokkelarij en Georganiseerde Criminaliteit. (---) Zoals ik (---) zal toelichten, zijn er in 1998 om te beginnen tegen Huseyin Baybasin en andere soortgelijke organisaties onder mijn leiding operaties uitgevoerd.”²⁰

Arslan bevestigt hier de verklaring van Necdet Menzir zoals hiervoor geciteerd. Beider verklaringen tonen de leugenachtigheid aan van Hillenaar's verklaring onder ede ter terechtzitting van het hof. Er is door Turkije wel degelijk samengewerkt met Nederland in het opsporingsonderzoek tegen Baybasin en vanaf een veel vroegere fase dan door Hillenaar gesuggereerd tegenover hof.

IX. Bevestiging in 1998 door de Turkse minister van binnenlandse zaken: Başesgioğlu

12. In de zaak Baybasin ving de samenwerking niet eerst aan op 1 februari 1998, twee maanden vóór Baybasin's arrestatie, zo blijkt niet alleen uit de verklaringen van de twee indertijd hoge politiechefs, Necdet Menzir en Emin Arslan. De Turkse krant Milliyet Gazetesi schreef zelfs al op 28 maart 1998, de dag van Baybasin's arrestatie: *“Omdat informatie verkregen tijdens operaties van de politie te Istanbul en Diyarbakir aan Nederland is overgedragen, heeft men de organisatie van Baybasin zeven maanden geleden in beeld gekregen.”²¹*

Waarschijnlijk waren reporters van de Milliyet Gazetesi aanwezig bij de persconferentie van de toenmalige Turkse Minister van Binnenlandse Zaken Murat Başesgioğlu ter gelegenheid van Baybasin's arrestatie en die van zijn familieleden. Eerst recent heeft Baybasin een kopie kunnen bemachtigen van de televisieuitzending van diens toespraak. De stem van de nieuwslezeres geeft ter introductie van de beelden waarin Başesgioğlu zelf spreekt aan:

“De minister van binnenlandse zaken Murat Başesgioğlu heeft tijdens een door hem belegde persconferentie gezegd dat de vijf personen die behoren tot de Baybaşin criminele organisatie werden gezocht wegens betrokkenheid bij het schip Kismetim 1 welke in 1992 in de internationale wateren in de Middellandse Zee is gezonken met ongeveer 3 ton base morfine aan boord én wegens betrokkenheid bij de separa-

¹⁹ bijlage 19 bij herzieningsverzoek: Today's Zaman van 17 september 2009 en News Turkey van 25 september 2009

²⁰ bijlage 20 bij herzieningsverzoek: Turkse zender Habertürk tv, programma Sansürsüz, d.d. 6 december 2010

²¹ bijlage 21 bij herzieningsverzoek: Milliyet Gazetesi, 28 maart 1998

tistische terreur organisatie. Başesgioğlu heeft voorts gezegd dat de politie operatie die op basis van informatie en op verzoek van Turkije is gestart in samenwerking is uitgevoerd met de politiediensten van Nederland, Engeland, Duitsland en België. (---) Murat Başesgioğlu heeft op een vraag geantwoord dat er op korte termijn geen sprake is van de uitlevering van de opgepakte personen aan Turkije en dat de opgepakte personen zullen worden berecht in de landen waar zij zijn opgepakt.”

De beelden laten ook Murat Başesgioğlu zien, die zegt:

“ Op 27-3-1998 's ochtends om zeven uur Turkse tijd zijn, in de eerste plaats, Hüseyin Baybaşın en zijn neef van vaderskant Gıyasettin Baybaşın in Nederland, Nizamettin Baybaşın in Duitsland, en de broers van Hüseyin Baybaşın, zijnde Abdullah Baybaşın en Mehmet Şirin Baybaşın, in Engeland opgepakt en zijn er onderzoeken gestart door de bevoegde diensten van deze landen.”²²

X. Proces-verbaal verhoor mr. Hillenaar ter zitting van het hof in 2001

13. Het beschreven en bijgevoegde bewijsmateriaal uit Turkije maakt volstrekt helder dat mr. Hillenaar indertijd ter zitting d.d. 22 oktober 2001 van het gerechtshof te Den Bosch onder ede ten nadele van Baybasin heeft gelogen over de Nederlands Turkse samenwerking diens zaak. Baybasin bepleitte indertijd tegenover het hof de niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie wegens het onrechtmatige karakter van de samenwerking tussen Nederlandse en Turkse politie en justitiële autoriteiten in de opsporing en vervolging van zijn zaak. Gewezen is o.a. op de directe samenwerking in zijn zaak van het Nederlandse politieteam met de Turkse politiechef Ferruh Tankuş, die direct na Baybasin's arrestatie in 1998 in Turkije wegens corruptie werd gearresteerd. Ook is indertijd vanuit de verdediging de rol van een Turks lid van het Nederlandse onderzoeksteam belicht. Deze Nederlandse politiemans lekte volgens een verklaring van de toenmalige Nederlandse liaisonofficier in Istanbul, A.A.C.J. Schalks, jarenlang informatie uit al dan niet geheime Nederlandse politie-onderzoeken naar de Turkse autoriteiten.²³ Al deze verweren zijn indertijd door het hof verworpen²⁴ onder verwijzing naar met name de getuigenverklaring van de zaakofficier van justitie, mr. Hillenaar. Uit diens verklaring ter zitting had het hof, in zijn eigen bewoordingen, de overtuiging bekomen dat in de contacten met de Turkse autoriteiten “*de vereiste behoedzaamheid in acht was genomen*”.²⁵ Het hof doelde hiermee op de verklaring van mr. Hillenaar ter zitting d.d. 23 oktober 2001, zoals hiervoor geciteerd

“In de periode van augustus 1997 tot juni/juli 1998 was ik zaakofficier. De zaak is naar mijn mening niet vanuit de Turkse autoriteiten geïnitieerd middels aansturing van informanten. Het onderzoek tegen Baybasin is tevoren niet besproken met Tur-

²² **bijlage 2:** dvd met televisiefragment van de persconferentie van Murat Başesgioğlu op 28 maart 1998 met Nederlandse beëdigde vertaling

²³ bijlage 17 bij herzieningsverzoek: proces-verbaal van verhoor A.A.C.J. Schalks, d.d. 8 juni 1999

²⁴ bijlage 1 bij herzieningsverzoek: het arrest, sub 7.4 ad h. en c.

²⁵ bijlage 1 bij herzieningsverzoek: het arrest, sub 7.4 ad h, p. 16

kije, integendeel, we hebben het juist lang voor ons gehouden tegenover Turkije dat er een onderzoek tegen de verdachte liep. (---)Pas op 1 februari 1998, toen we er niet meer omheen konden, hebben we melding gemaakt van het onderzoek.”²⁶

De nieuw vanuit Turkije opgekomen feiten tonen overtuigend aan, dat mr. Hillenaar hiermee - kennelijk ter verhulling van het voortraject - ter zitting onder ede onwaarheid heeft gesproken over het tijdstip waarop in de zaak Baybasin contact is gelegd met de Turkse autoriteiten. Hetzelfde geldt voor zijn ontkenning tegenover het hof dat de zaak tegen Baybasin vanuit Turkije was geïnitieerd en een resultaat was van een innige samenwerking met de Turkse politie en justitiële autoriteiten vanaf 1994. Turkse ambtenaren en politici, van hoog tot laag, spreken mr. Hillenaar in deze direct tegen. Daags na Baybasin's arrestatie legde de toenmalig Turkse minister van binnenlandse zaken Başesgioğlu uit dat deze politieactie had plaatsgevonden op verzoek van Turkije en een direct resultaat was van door Turkije aan landen als Nederland versterkte informatie. Overtreding door mr. Hillenaar van artikel 207 lid 2 WvSr is hiermee bewezen.

XI. De tolk Tayyar Cetinkaya

14. Er is echter meer bewijsmateriaal van de leugens onder ede van mr. Hillenaar. Naast de beschreven Turkse bronnen zijn er ook Nederlandse bronnen die anders dan mr. Hillenaar spreken van een jarenlange Turks- Nederlandse samenwerking ter voorbereiding van de Nederlandse strafzaak tegen Baybasin. De Nederlandse onderzoeksjournalist Wim van de Pol beschrijft in het tijdschrift Crimelink van juni 2009 hoe het Kernteam Noord- en Oost-Nederland en de Turkse politie vanaf maart 1994 hebben samen gewerkt. Volgens een bij het onderzoek tegen Baybasin betrokken Nederlandse politieman is toen in Istanbul een werkplek voor Nederlandse en Turkse politiemensen gecreëerd van waaruit jarenlang gezamenlijke opsporingsprojecten liepen, waaronder het afluisteren van telefoons. Deze Nederlandse politieman vertelde Van de Pol zelf te hebben geparticipeerd in het onderzoek tegen Baybasin waarin gezamenlijk vanuit deze werkplek de telefoon van Baybasin werd afgeluisterd. Hij vertelde Van de Pol dat Baybasin in deze Turks-Nederlandse samenwerking van aanvang af een doelwit was. Hij vertelde ook dat in de laatste fase van het gezamenlijke onderzoek tegen Baybasin de Nederlandse politie het getapte materiaal rechtstreeks uit handen van de Turkse politie ontving en niet meer zelf participeerde in het afluisteren.²⁷ Letterlijk schrijft Van de Pol:

“Verder zal het soms nodig zijn om: ‘strafrechterlijk optreden achterwege te laten om in een later stadium effectiever op te kunnen treden.’ Wat daar mee wordt bedoeld legt teamleider Lex IJzerman uit in een memorandum van samenwerking dat

²⁶ bijlage 18 bij herzieningsverzoek: verhoor H.M.P Hillenaar, proces-verbaal zitting hof, d.d. 22 en 23 oktober 2001, pp. 25/31

²⁷ bijlage 13 bij herzieningsverzoek: Crimelink, 2^e kwartaal 2009, jrg 2, nummer 1, voorpagina en pp. 30 t/m 36

in maart 1994 met de Turken wordt aangegaan.²⁸ Op het Nederlandse consulaat te Istanbul komt een ‘werkplek’ waar Turkse en Nederlandse politiemensen samen gaan opsporen in verschillende ‘(deel-)projecten’ van het kernteam. Dat gezamenlijke team gaat indien nodig onder meer (auto)telefoons afluisteren, observatie-acties uitvoeren, anonieme informanten runnen en politie-infiltratie organiseren. Een destijds bij het onderzoek betrokken rechercheur bevestigt het bestaan van de overeenkomst. Ook bevestigt hij dat deze ‘werkplek’ sinds 1994 jaren achtereen heeft gefunctioneerd. (---)

Een politiemans die in 1994 in Istanbul deelnam aan de samenwerking vertelt dat Baybasin toen al een doelwit was. “Speciaal om zijn ATF3 autotelefoon te kunnen tappen was er een installatie van Siemens in de telefooncentrale van Istanbul geplaatst. Daar kwam nog een Duitse ingenieur van Siemens voor langs. We konden toen op vier of vijf lijnen live meeluisteren met zijn mensen. In het begin hadden we rechtstreeks toegang tot de tapkamer, later kregen we het tapmateriaal alleen nog van de Turkse politie. Alles was gedaan met instemming van het hoofd van de politie en het hoofd Narcotica van Istanbul. Nederland had die installatie van meer dan 100.000 gulden betaald. Ik zag het zo dat voor de Turken de zaak Baybasin in 1993 de voorwaarde was voor de verdere samenwerking in Istanbul.”²⁹

15. Van de Pol bevestigt in een brief van 17 september 2009, dat zijn bron hem inderdaad heeft verteld dat Baybasin en zijn familie en relaties ook daadwerkelijk zijn getapt met behulp van deze in Istanbul geplaatste gezamenlijke tapkamer.³⁰ Thans is gebleken dat de bron van Van de Pol de Turkse tolk Tayyar Cetinkaya is, indertijd in vaste dienst van de politie Arnhem en Gelderland-Midden. Via zijn advocaat heeft deze tolk zich tot de TCEAS gewend met het aanbod in de zaak van Baybasin openheid van zaken te geven. Dit aanbod is niet geaccepteerd, zoals moge blijken uit bijgaande vertrouwelijke e-mail correspondentie met de voorzitter van de TCEAS, prof. mr. Y. Buruma.³¹ Op 12 mei en 26 juni jl. schreef ik u dat deze zelfde tolk mij via zijn advocaat had laten weten ook tegenover u of uw team openheid van zaken in deze kwestie te willen geven. Van dit aanbod hebt u voor zover mij bekend in ieder geval tactisch nog geen gebruik gemaakt.

XII. Verklaring van toenmalige CID-officier van justitie Jan Koers

16. De informatie die deze tolk aan Van de Pol verstrekke over het gezamenlijk tappen in Istanbul door de Turkse en Nederlandse politie wordt bevestigd door de toenmalige CID-officier van justitie, tevens unit-hoofd ZwaCri bij het parket Arnhem, mr. Jan Koers. Hij schrijft op 13 april 2011 in antwoord op vragen van mij:
“De informatie die door Cetinkaya aan Van der Pol is verschaft klopt. Juist omdat dit speelde en de politie veel op eigen houtje wilde regelen heb ik aan deze samenwerking een juridische basis gegeven, door middel van een rechtshulpverzoek geba-

²⁸ bijlage 22 bij herzieningsverzoek: Memorandum en Plan van samenwerking, A. IJzerman, onderzoeksleider Kernteam NON, d.d. 16 maart 1994

²⁹ bijlage 13 bij herzieningsverzoek: Crimelink, juni 2009, pp. 31 en 35

³⁰ bijlage 23 bij herzieningsverzoek: brief d.d. 17 september 2009 van Wim van de Pol in antwoord op brief d.d. 2 september 2009 van Baybasin’s raadvrouw

³¹ bijlage 24 bij herzieningsverzoek: e-mail d.d. 1 september 2010 van Y. Buruma aan A.G. van der Plas

seerd op art. 35 Enkelvoudig verdrag. In dat rechtshulpverzoek werd de Turkse autoriteiten verzocht om samenwerking in drugsonderzoeken en het mogelijk te maken om officieel een werkplek met Nederlandse rechercheurs en tolken in Istanbul op te zetten.

U vindt dit o.a. terug in de arresten over de 4M zaak, waarin de AG Keijzer op deze rechtshulp ingaat.

- Ik had kennis van de samenwerking tussen het 'turken-team' van Arnhem, later het Kernteam NON, en de Turkse politie, met name in Istanbul.

Door plaatsing van dat apparaat van Siemens bij de politie te Istanbul werd het mogelijk om mobiele telefoons af te luisteren. Dat was daar voor die tijd niet mogelijk.

- Dit apparaat is gefinancierd met geld van het team in Arnhem. Het ging om ongeveer Nfl 250.000,=. Voor zover ik mij kan herinneren was de helft van de lijnen voor het Nederlandse onderzoek en de andere lijnen kon de politie in Istanbul zelf gebruiken.

- Omdat in een Nederlands onderzoek in Istanbul afgeluisterd werd, was het belangrijk dat alle informatie zo snel mogelijk in Nederland beschikbaar was.

Vanuit de werkplek in Istanbul werd dagelijks per telefoon, fax of per modem alle informatie naar het Nederlandse team gezonden. Later kwamen de officiële processen-verbaal van het afluisteren en de eventuele bandjes met de politiemensen naar Arnhem. Ik denk, dat bepaalde telefoongesprekken ook direct per modem, en uitgewerkt per fax naar Nederland verzonden zijn.

- Het is mij niet bekend of er in de zaak Baybasin gezamenlijk is afgeluisterd en tapnames zijn verzonden.³²

17. Koers bevestigt de informatie van Cetinkaya, dat Baybasin al vanaf 1994 een doelwit van de Turken was. Hij geeft aan al omstreeks 1993/1994 door Emin Arslan te zijn benaderd over "Baybasin".³³ Volgens Koers was Tayyar Cetinkaya zelfs zelf bij dat gesprek met Arslan aanwezig. Cetinkaya tolkte namelijk bij alle belangrijke gesprekken die Koers voerde met de toenmalige Turkse autoriteiten, waaronder de respectievelijke hoofdofficieren van justitie bij de Staatsveiligheidsrechtbank, Ahmed Göksal en Erdal Gökçen, de politiechef Emin Arslan en diverse ministers.³⁴ Cetinkaya fungeerde niet alleen als tolk. Op de vraag naar de contacten van Cetinkaya indertijd met Turkse justitiële autoriteiten zoals Emin Arslan, Necdet Menzir, antwoordde Koers: "Ik weet, dat Cetinkaya zeer persoonlijke contacten had met de door u genoemde personen. Het waren (er) veel meer. Het was altijd verbazend om te merken hoe gemakkelijk hij toegang had tot zelfs een staatssecretaris of zelfs een minister, afhankelijk van wie op een bepaalde post was benoemd."³⁵ Cetinkaya had een centrale rol niet alleen in zijn contacten met hoge Turkse autoriteiten, maar ook binnen het Kernteam Noord- en Oost-Nederland. "Aangezien hij al jaren met dit

³² bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief mr. J. Koers aan mr. A.G. van der Plas, d.d. 13 april 2011, beantwoording van vraag 3

³³ bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief Koers, beantwoording vraag 4

³⁴ bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief Koers, beantwoording vragen 5 en 6 en 7c

³⁵ bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief Koers, beantwoording vraag 17

team in de Arnhemse setting werkte als tolk/vertaler, anders dan andere tolken een arbeidscontract had, en gaandeweg ook optrad als Turkije-deskundige, was zijn rol anders dan die van de andere tolken. Ik heb wel eens gehoord dat hij ook het vertaalwerk verdeelde. Daar kan ik nog aan toevoegen dat hij goed was in stemherkenning en verschillende Koerdische dialecten beheerst. Die combinatie maakte dat hij een spilrol kreeg in de verschillende tapkamers waar Turkse onderzoeken liepen”, aldus Koers.³⁶

XIII. Verklaring van oud-medewerkers van het Kernteam Noord- en Oost-Nederland

18. Niet alleen Koers kent deze rol van de voormalige tolk/vertaler tevens politiemans van het Kernteam Noord- en Oost-Nederland. De door de toenmalige liaisonofficier in Istanbul bedoelde Nederlandse politiemans die jarenlang informatie uit al dan niet geheime Nederlandse politieonderzoeken naar de Turkse autoriteiten zou hebben gelekt en vice versa³⁷, kan niemand anders zijn dan deze Cetinkaya. Andere oud-medewerkers van het Kernteam NON bevestigen de bijzondere rol van Cetinkaya binnen hun team indertijd. De Stichting Expertgroep Klokkeluiders verkreeg de volgende informatie van hen:

“Tayar Cetinkaya was als Turkse tolk in dienst van de CID/CIE Arnhem en later van het KTNON. Hij had vanaf het begin als tolk een cruciale positie binnen alle onderzoeken. Hij had nauw contact met de Turkse geheime dienst en de Turkse Liaison Emin Arslan. Hij hield er een eigen agenda op na. Gebruikte 2 telefoons; een Turkse en een Nederlandse. Voerde op de Turkse telefoon vele gesprekken waarvan de Nederlandse rechercheurs geen hoogte kregen.(---) De rol van Tayyar Cetinkaya begon in het bijzonder op te vallen omdat hij alleen maar zaken aanbracht van Kurdische verdachten. Zo hoorden collega's dat Cetinkaya op de Turkse tv verscheen in het nieuwsitem waarin de aanhouding van Baybasin werd gebracht. Hij was die avond ook niet aanwezig bij de overige teamleden die in Turkije waren. Cetinkaya zat naast de minister van Binnenlandse zaken van Turkije die geïnterviewd werd over deze aanhouding.”³⁸

19. Dezelfde oud-medewerkers van het kernteam NON spreken over een nauwe en dagelijkse samenwerking tussen leden van het kernteam en de Turkse politie. Zij schrijven:

“Omdat in Turkije geen techniek aanwezig was waarmee taps konden worden geplaatst op mobiele telefoons heeft het KTNON zelf een MC catcher ingevoerd naar Turkije waarmee vervolgens wel mobiele telefoons konden worden getapt. Daar is toen veelvuldig gebruik van gemaakt. (---) Er was veelvuldig verkeer tussen de rechercheurs van het KTNON en de opsporingsdiensten in Turkije. De banden

³⁶ bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief Koers, beantwoording vraag 16

³⁷ bijlage 17 bij herzieningsverzoek: verklaring Schalks

³⁸ bijlage 26 bij herzieningsverzoek: akte van depot d.d. 13 april 2011 van mr. R.A. Tetteroo, kandidaat-notaris te Barendrecht, document met informatie en feiten afkomstig van (voormalig) medewerkers van het KTNON, unit Turkije, te Zwolle, p. 1

waren nauw. Jos Hueskes en Anton Jeroense zijn een paar weken voor de aanhouding van Baybasin nog als gast op een bruiloft geweest van een belangrijke Turkse collega. Daar bestaan ook foto's van."³⁹

De Kernteam-medewerkers zijn zeer helder over de samenwerking met de Turkse politie, ook in de zaak van Baybasin. Zij bevestigen de Turkse informatie dat er met name in de zaak Baybasin jarenlang en intensief is samengewerkt tussen de Nederlandse politiemensen van het Kernteam Noord- en Oost-Nederland en de Turkse politie onder leiding van Emin Arslan en Ferruh Tankuş.

"Vanaf 1994 verbleven continu twee mensen van het team in Istanbul voor het gezamenlijk afluisteren. In de zaak Baybasin waren dat: Jos Hueskes (Fraudespecialist), Anton Jeroense en Willem Loermans en Hans van Leeuwen."

En

*(---) "Het lijkt onwaarschijnlijk dat het onderzoek naar Baybasin geheim is gebleven voor de Turken gelet op de vrije rol die tolk Cetinkaya toen al had. Hij was min of meer de koning van de tapkamer in alle Turkse drugsonderzoeken zowel in Nederland als in Turkije".*⁴⁰ (onderstreping van ondergetekende, AvdP)

XIV. Interview Emin Arslan in 2007 in NRC Handelsblad

20. Emin Arslan zelf legde daarnaast nota bene al in 2007 aan NRC Handelsblad uit hoe belangrijk de heer Cetinkaya is geweest in de samenwerking met Nederland in met name de Baybasin-zaak. Deze krant publiceerde op 5 maart 2007 een interview met Emin Arslan, op dat moment directeur-generaal van de Turkse nationale politie, over Cetinkaya onder de gefingeerde naam Ahmet Celik. *"Een van de constante factoren in succesvolle samenwerking tussen Nederland en Turkije is volgens Arslan de Turkse tolk Ahmet Celik. In de onderzoeken naar Baybasin en de 4M-bende is hij van onschatbare waarde geweest, stelt Arslan",* aldus de krant.⁴¹

Op grond van dit veelvoud aan zowel Nederlandse als Turkse bronnen kan niet anders worden geconcludeerd dan dat er sprake is geweest van een intensieve samenwerking tussen de Nederlandse en Turkse politie in Baybasin's strafzaak. De samenwerking werd niet alleen afgedekt door de hoogste chef van het smokkeldepartement van Justitie, Emin Arslan. Hij verklaarde in 2007 indertijd zelfs leiding te hebben gegeven aan deze internationale operatie. Deze informatie strijdt rechtstreeks met de voorlichting hierover door de zaaksofficier van justitie mr. Hillenaar aan het hof en bevestigt zijn overtreding ter zitting d.d. 23 oktober 2001 van artikel 207 WvSr ten nadele van de toenmalige verdachte Hüseyin Baybasin.

³⁹ bijlage 26 bij herzieningsverzoek: p. 1

⁴⁰ bijlage 26 bij herzieningsverzoek: p. 2 en 3

⁴¹ bijlage 27 en 27A bij herzieningsverzoek: Jan Meeus, NRC Handelsblad, d.d. 5 maart 2007, "Dit brengt iedereen in verlegenheid" en NRC Handelsblad, d.d. 7 maart 2007, "Die tolk moest weg. Ze hebben hem gelubt."

XV. Brief van mr. Knijff en Turkse bezoekgegevens van de Directeur van Politie van Istanbul

21. Dat mr. Demmink directe bemoeienis had met deze Nederlands Turkse samenwerking in de zaak Baybasin blijkt zondermeer uit het hiervoor aangehaalde bewijsmateriaal. Het EK RAPOR, zoals hiervoor geciteerd (**sub I en II**) is expliciet over de rol van Demmink in het opzetten van de fake strafzaak tegen Baybasin. De interne notitie van het Nederlandse Ministerie van Justitie van 15 juli 1997 (**sub II**) vormt een aanwijzing voor de persoonlijke betrokkenheid van mr. Demmink in 1997 bij de besluitvorming over de door Turkije verzochte uitlevering van Baybasin. Alhoewel mr. Demmink via zijn advocaat mr. J.A. Knijff heeft laten weten sedert 1986 Turkije niet meer te hebben bezocht⁴², spreken een groot aantal Turkse getuigen en documenten hem hierin tegen. In de periode 1995-2002 bezocht mr. Demmink frequent Turkije terwijl hij dat nu officieel ontkent. De toenmalig directeur van politie te Istanbul, Necdet Menzir, verklaart (**sub IV**) dat midden jaren negentig zijn veiligheidsdienst de beveiliging van mr. Demmink verzorgde tijdens diens bezoeken aan Turkije. Volgens Menzir was mr. Demmink nauw betrokken bij de zaak Baybasin en hield mr. Demmink hierover diverse besprekingen in Turkije. Er liggen (zoals **sub VI** aangegeven) bij uw parket op dit moment twee aangiften van slachtoffers, die stellen in de jaren 1995-1997 door mr. Demmink in Turkije seksueel te zijn misbruikt respectievelijk verkracht. De Turkse politiebeambte Mehmet Korkmaz verklaart (zoals beschreven **sub V**) in de periode voordat Hüseyin Baybaşin in Nederland werd opgepakt, buitenlandse functionarissen te hebben moeten beveiligen die op werkbezoek in Turkije waren. Eén van deze buitenlandse functionarissen was mr. Demmink. De inhoud van een belangrijk deel van de besprekingen die de buitenlandse bezoekers voerden met Turkse functionarissen, had betrekking op Hüseyin Baybasin, aldus Korkmaz. Zoals u bekend zijn deze Turkse getuigen allen bereid middels een rogatoire commissie of anderszins vragen van uw zijde over hun verklaringen terzake te beantwoorden.

De ontkenning van mr. Demmink sedert 1986 in Turkije te zijn geweest, is ook in strijd met een document van 25 december 2002 van de Gouverneur van Istanbul, met daarop gegevens over de bezoeken van mr. Demmink aan Turkije in de periode 1995-2002.⁴³

XVI. Jan Koers, Cetinkaya en oud-medewerkers Kernteam NON over Demmink's rol en de aanvang van het onderzoek

22. Jan Koers was vanaf medio 1991 tot juni 1997 unit-hoofd zwacri in Arnhem. In die tijd was bij de politie te Arnhem een regionaal team ondergebracht dat onderzoek deed naar grootschalige drugshandel door of mede door Turkse criminelen. Koers was verantwoordelijk voor alle CID-informatie in dat team. In die hoedanigheid had

⁴² **bijlage 3:** brief d.d. 5 april 2007 van mr. J.A. Knijff

⁴³ **bijlage 4:** twee documenten van de Gouverneur van Istanbul, Directeur van Politie, van 25 december 2002 respectievelijk 7 juni 2006.

hij regelmatig overleg met de Turkse autoriteiten en werd hij door Turkse functionarissen als Emin Arslan en Necdet Menzir aangesproken op de zaak Baybasin. Het speciale “Turken”-team ging echter omstreeks 1995 over in de kernteam structuur en werd het kernteam Noordoost Nederland, dat per 1 april 1995 werd ondergebracht bij de regiopolitie Zwolle en het parket Zwolle.⁴⁴ Vanaf dat moment was Koers niet meer het aanspreekpunt voor de Turkse autoriteiten in de zaak Baybasin.

De oud-medewerkers van het kernteam NON hebben aan de Stichting Expertgroep Klokkenuiders verteld dat bij de collega’s in Turkije een groepsfoto hing van de Nederlandse politiemensen en justitieambtenaren die bij het jarenlange Baybasin onderzoek betrokken waren geweest en hiertoe Turkije hadden bezocht. Deze foto hing naast foto’s van twee beroemde Turkse schepen waarmee grote drugstransporten zouden hebben plaatsgevonden: de Kismetim 1 en Lucky S. Thans is aangetoond dat Baybasin met deze schepen niets te maken had in tegenstelling tot de toenmalige Turkse autoriteiten zelf. Bewijs daarover is in mijn bezit. Maar Baybasin’s zogenaamde betrokkenheid bij deze schepen is indertijd wel gebruikt als CID informatie waarop de strafzaak in Nederland tegen hem werd gestart. Van belang voor de rol van mr. Demmink is, dat op die foto ook de toenmalig hoofdofficier van justitie Hans Holthuis is te zien.⁴⁵ Hij werkte aan de zaak Baybasin tot september 1997, toen het officiële gerechtelijke onderzoek tegen Baybasin werd geopend. Anders dan de naam Hillenaar, is zijn naam volledig buiten het officiële straf dossier gehouden.

Koers heeft in relatie tot zijn werkzaamheden in Turkije vóór 1 april 1995 nooit direct of indirect contact gehad met mr. Demmink zelf.⁴⁶ De bemoeienis van Demmink met Baybasin’s strafzaak moet ook van later datum zijn geweest. De strafzaak is immers eerst opgestart nadat de verzochte uitlevering aan Turkije geen doorgang bleek te kunnen vinden, te weten in 1996/1997. Persoonlijke bemoeienis van mr. Demmink met de besluitvorming rondom Baybasin’s uitlevering en de onderhandelingen daarover met Turkije blijkt zoals gezegd uit eerder genoemde interne notitie van het Nederlandse Ministerie van Justitie van 15 juli 1997 (**document sub II**)

23. Maar ook voor mr. Demmink’s bemoeienis bij het vervolgens initiëren van het strafrechtelijk onderzoek tegen Baybasin blijkt bewijsmateriaal voorhanden. Ik moet u hiervoor wederom verwijzen naar de getuige Tayyar Cetinkaya, die bereid is tegenover u openheid van zaken te geven in deze kwestie. Zoals gezegd is deze tolk volgens zowel Jan Koers als de oud-medewerkers van het kernteam NON bij vrijwel alle besprekingen in Nederland en Turkije over de zaak Baybasin aanwezig geweest. Uit betrouwbare bron is mij recent bekend geworden dat Cetinkaya ook over essen-

⁴⁴ bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief Koers, beantwoording vragen 1, 2, 4, 7a en 7b

⁴⁵ bijlage 26 bij herzieningsverzoek: akte van depot d.d. 13 april 2011 van mr. R.A. Tetteroo, kandidaat-notaris te Barendrecht, document met informatie en feiten afkomstig van (voormalig) medewerkers van het KTNON, unit Turkije, te Zwolle, p. 3

⁴⁶ bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief Koers, beantwoording vraag 9

tiële informatie beschikt over de aanvang van het strafrechtelijk onderzoek tegen Baybasin. Deze informatie houdt in dat nadat aan de Turken was meegedeeld dat Baybasin niet kon worden uitgeleverd, in 1996 het verzoek is binnengekomen om in Nederland een strafzaak tegen Baybasin op te tuigen. De opdracht om positief op dit verzoek te antwoorden, kwam van de hoofdofficier van justitie van het Kernteam NON, Hans Holthuis, die hierover contact had met mr. Demmink. In vergaderingen over de zaak Baybasin waaraan Cetinkaya deelnam is meermalen aan de orde geweest dat mr. Demmink en mr. Holthuis in direct contact stonden over het opzetten van het onderzoek in deze zaak.

24. In mijn brief van 14 augustus jl. heb ik u overigens ook geïnformeerd over een andere connectie in diezelfde tijdspanne tussen mr. Demmink en mr. Holthuis. Beide heren werden indertijd CID-matig als verdachten aangeduid in het zogenaamde Rolodex onderzoek, dat in 1998 door de politie Amsterdam werd uitgevoerd naar de klantenkring rondom het jongensbordeel van Alex van Maasdam aan de Insulinde-weg te Amsterdam, zo is mij uit betrouwbare bron bekend. Toen het team het ter zake CID-matig voorbereide onderzoek tactisch wilde voortzetten, bleken alle eerder geregistreerde verdachte bewegingen plotseling stilgevallen. Op dat moment was mr. Holthuis alweer officier van justitie Rijksrecherche bij het Landelijk Parket. Ik heb u aangeboden, voor zover deze informatie u niet al bekend is, voor u de getuigen te benaderen die hierover directe wetenschap bezitten en hierover tegenover u willen verklaren.

C. DE BEHANDELING VAN DE STRAFZAAK TER ZITTING

XVII. De verklaring van Koers over de bemoeienis van Demmink met de behandeling van de strafzaak ter zitting

25. De bemoeienis van mr. Demmink beperkte zich niet tot de voorfase van de strafzaak tegen Baybasin, zo is bovendien duidelijk geworden uit de verklaring van Jan Koers van 13 april jl. Koers antwoordt mij in die verklaring op de vraag of hij ooit zelf handelingen heeft moeten verrichten in de strafzaak tegen Baybasin. Hij geeft aan dat dit niet het geval is geweest behoudens één keer. Hij schrijft eenmaal – dit was omstreeks 2000 - op verzoek van de afdeling Internationale Rechtshulp in Londen via zijn contacten aldaar navraag te hebben gedaan naar de status van de heer Baybasin in het Verenigd Koninkrijk. Het was de afdeling Internationale Rechtshulp van het Ministerie van Justitie die hem dit vroeg op verzoek van mr. Demmink, aldus Koers.⁴⁷
26. De feitelijke behandeling van de Baybasin's strafzaak liep vanaf 1998 tot 30 juli 2002. Door de rechter-commissaris waren hoge Britse ambtenaren gehoord, die hadden verklaard vóór Baybasin's arrestatie zeer frequent met hem in contact te hebben gestaan en nooit reden te hebben gehad te twijfelen aan zijn integriteit. Had Baybasin zich inderdaad bezig gehouden met criminele activiteiten, dan zouden zij

⁴⁷ bijlage 25 bij herzieningsverzoek: brief Koers, beantwoording vraag 10

daarvan op de hoogte zijn geweest, zo luidde hun verklaring. Deze verhoren zijn op initiatief van de verdediging uitgebreid aan de orde geweest ter zitting van de rechtbank en het hof, beide keren achter gesloten deuren. Dat mr. Demmink in diezelfde periode naar de betreffende connecties van Baybasin in het Verenigd Koninkrijk navraag liet doen, toont aan dat mr. Demmink ook ten tijde van de behandeling van de strafzaak ter zitting nog bemoeienis met de zaak had.

27. Deze persoonlijke bemoeienis van mr. Demmink met de opzet en behandeling van Baybasin's strafzaak was niet alleen curieus, maar lag tevens volstrekt buiten zijn normale ambtelijke bevoegdheden. Van 1993 tot/met 2002 was mr. Demmink Directeur-generaal Internationale Aangelegenheden. Mr. Demmink werd eerst op 1 november 2002 benoemd tot Secretaris-generaal van het Minister van Justitie. Zoals de advocaat-generaal mr. Den Hollander in zijn advies d.d. 21 augustus 2008 in het kader van de eerder door Baybasin geïnitieerde strafklacht terecht opmerkte, heeft de SG (van Justitie) geen rechtstreeks contact met een officier van justitie over individuele zaken. De normale ambtelijke contacten tussen departement en OM lopen, aldus Den Hollander, via het College van Procureurs-generaal.⁴⁸ Je zou zeggen dat dit laatste al helemaal moet hebben gegolden voor een Directeur-generaal Internationale Aangelegenheden, de functie die mr. Demmink tot november 2002 bekleedde. De bemoeienis vanuit die functie met de opzet en behandeling van een individuele strafzaak is hoogst exceptioneel.

Het betreft een strafrechtelijk laakbare bemoeienis van Demmink met een strafzaak, waarin het slachtoffer Baybasin levenslange gevangenisstraf kreeg opgelegd voor een aantal strafbare feiten die hij naar zijn beste weten nooit heeft gepleegd. Het bewijs was voor 90 procent gebaseerd op telefoongesprekken, waarvan de authenticiteit thans door internationale gerenommeerde deskundigen ernstig wordt betwijfeld. Het overige bewijs blijkt achteraf onder marteling in Turkije verkregen ofwel niet te bestaan. Het herzieningsverzoek beschrijft tot in detail de onderzoeksresultaten en getuigenverklaringen waaronder die van Turkse politiefunctionarissen die zelf meewerkten aan het vervalsen van het in Nederland ingebrachte bewijsmateriaal.⁴⁹ Demmink's betrokkenheid bij de Turks-Nederlandse samenwerking die tot deze uitkomst heeft geleid, is gezien het voorgaande niet meer te ontkennen. Al betreft het hier voorlopig nog maar het welbekende topje van de ijsberg dat thans is komen bovendrijven. Reeds dit topje omvat ernstig strafbaar handelen jegens Baybasin, bestaande uit uitlokking en medeplegen van wederrechtelijke vrijheidsberoving en het leiding geven danwel deelnemen aan een criminele organisatie met als doel het misleiden van de rechter ten nadele van een verdachte.

D. BEMOEIENIS MET BAYBASIN'S VERBLIJF IN DETENTIE

⁴⁸ Advies van de Advocaat-generaal inzake de klacht ex art. 12 Sv tegen mr. J. Demmink, mr. H.M.P. Hillenaar en N.N., klachtnummer K08/0210, sub E.12

⁴⁹ zie bijlage 1: het herzieningsverzoek van 18 april 2001 met bijlagen

6 jaar EBI-regiem

28. Na de veroordeling tot levenslang blijkt mr. Demmink zijn bemoeienis met Baybasin's miserabele lot niet te hebben gestaakt. Tot op heden blijkt de negatieve beïnvloeding van Baybasin's lot door mr. Demmink zich voort te zetten, zo is in de afgelopen jaren duidelijk geworden.

De eerste 6 jaren van zijn detentie is Baybasin in de zwaar beveiligde inrichting, de EBI te Vught, geplaatst. Het regiem in de EBI is uitzonderlijk zwaar en gedetineerden worden hier zelden langer dan 1 ½-2 jaar aan onderworpen. Baybasin's verblijf in de EBI is al die jaren verdedigd en gelegitimeerd met ambtsberichten – vrijwel alle afkomstig van het GRIP - waarin anonieme informatie repte over ontvluchttingsplannen van Baybasin ofwel de vrees voor zijn veiligheid. Deze anonieme berichtgeving is nooit, ook niet achteraf, gestaafd met concrete feiten. Gezien de achtergronden van de strafzaak Baybasin en het hiernavolgende verdient het aanbeveling mede een strafrechtelijk onderzoek te starten naar de legitimiteit en betrouwbaarheid van de anonieme bronnen waarop deze ambtsberichten zich baseerden.

29. Op 7 juni 2007 besliste het Europees Hof ter bescherming van de Rechten van de Mens dat specifieke aspecten van de behandeling van Baybasin in de EBI strijdig waren geweest met artikel 3 EVRM: het verbod op folter en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffingen.⁵⁰ Op 23 maart 2004 bracht Dr. R.J.P. Rijnders, werkzaam als psychiater bij de Stichting Centrum'45 een rapport uit over Baybasin. Hij concludeerde tot diverse mentale problemen zoals een ernstige posttraumatische stressstoornis, welke grotendeels te relateren waren aan Baybasin's verblijf in de EBI en slechts in geringe mate een gevolg van eerder door Baybasin in Turkije ondergane fysieke martelingen.⁵¹ Tot op heden wordt Baybasin hiervoor behandeld o.a. met behulp van zware medicatie.

XVIII. Straflucht tegen unit-directeur Zuyderbos en Alpen a/d Rijn

30. Eind december 2003 is Baybasin via De Schie te Rotterdam overgeplaatst naar de b.g.g.-afdeling van de gevangenis Overmaze te Maastricht. Van daaruit vertrok hij in januari 2005 naar de gevangenis Zuyderbos te Heerhugowaard met voor het eerst in 8 jaar normale algemene detentievoorwaarden. De relatieve rust die dit meebracht voor Baybasin, bleek echter van korte duur. Op 22 juli 2005 werd Baybasin plotsklaps voor een periode van 14 dagen in een isolatiecel geplaatst door een tijdelijk ingezette nieuwe unit-directeur, de heer F. Langeraar, op grond van achteraf ongefundeerd gebleken aanwijzingen dat hij zou willen ontsnappen. Het tegen deze maatregel door Baybasin ingediende beklag werd op 5 december 2006 door de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (de RSJ) gegrond verklaard. De directeur had volgens de RSJ onvoldoende duidelijk kunnen maken dat de plotselinge

⁵⁰ **bijlage 5:** arrest d.d. 7 juni 2007 van het EHRM: Case of baybasin v. The Netherlands, application no. 13600/02

⁵¹ **bijlage 6:** rapportage psychiatrisch onderzoek d.d. 23 maart 2004 van R.J.P. Rijnders

afzonderingsmaatregel in verband met de orde en veiligheid van de inrichting noodzakelijk was.⁵²

31. Baybasin werd vervolgens in augustus 2005 overgeplaatst naar de P.I. Alphen a/d Rijn te Alphen a/d Rijn. Zijn verblijf aldaar verliep probleemloos tot 12 december 2007. Op 7 september 2007 overhandigde het locatiehoofd van de BSD aldaar, de heer L. de Bruin, mij een schriftelijk commentaar op Baybasin's verzoek tot overplaatsing naar de P.I. Nieuwegein. In het commentaar van de Bruin en de unitdirecteur J. Braat stond vermeld, dat Baybasin zich in de inrichting Alphen a/d Rijn altijd correct had gedragen en nimmer een disciplinaire straf of maatregel opgelegd had gekregen.⁵³

Voordat de verzochte overplaatsing van Baybasin naar de P.I. te Nieuwegein werd gerealiseerd, dook echter de heer F. Langeraar weer op, die in het najaar van 2007 plotsklaps tot unit-directeur in de P.I. Alphen a/d Rijn bleek te zijn benoemd. Op 12 december 2007 werd door dezelfde heer Langelaar Baybasin opnieuw in isolatie geplaatst en overgeplaatst naar de Landelijke Afzonderingsafdeling in Vught. De wederom uit anonieme bron afkomstige informatie, dat Baybasin medegegetineerden zou hebben benaderd om hem te helpen te ontsnappen, was dit keer van het GRIP afkomstig. Achteraf echter werd door het GRIP toegegeven dat de informatie niet alleen anoniem maar ook flinterdun was. Het beklag van Baybasin tegen de isolatie en overplaatsing werd op 22 december 2008 door de RSJ gegrond verklaard, voor zover de isolatie had voortgeduurd vanaf 18 december 2007 tot 26 december 2007. De RSJ oordeelde namelijk dat het vanaf 18 december 2007 aantoonbaar ook aan de directeur bekend was dat de informatie over de ontsnapping als "flinterdun" (lees: als non-existent) werd beschouwd. De directeur had de afzonderingsmaatregel op dat moment daarom moeten heroverwegen.⁵⁴

Tegen de heer Langeraar is op 29 juli 2008 door Baybasin's advocaat mr. J. Serrarens een strafklacht ingediend bij het landelijk Parket wegens opzettelijke wederrechtelijke vrijheidsberoving en valsheid in geschrifte. Op deze aanklacht is door uw parket nooit gereageerd, reden waarom mr. Serrarens deze klacht op 10 maart jl. heeft voorgelegd aan het gerechtshof te Den Haag.⁵⁵ Verder strafrechtelijk onderzoek zal moeten uitwijzen welke connectie er bestaat tussen de acties van de heer Langelaar en mr. Demmink. Dat er op dat moment reeds directe bemoeienis bestond van mr. Demmink met Baybasin's detentieomstandigheden, blijkt echter wel direct uit de volgende feiten.

IXX. Het opvragen van het penitentiaire dossier en Demmink's bezoek aan de P.I. Alphen a/d Rijn

⁵² **bijlage 7:** uitspraak d.d. 5 december 2006 van de RSJ inzake registratienummer: 06/1405/GA

⁵³ **bijlage 8:** brief d.d. 6 september 2007 van L. de Bruin, locatiehoofd BSD en J. Braat, Unitdirecteur

⁵⁴ **bijlage 9:** Uitspraak d.d. 22 december 2008 van de RSJ inzake registratienummer: 08/1974/GA

⁵⁵ **bijlage 10:** Beklag niet-vervolgen strafbaar feit (art. 12 Sv.)

32. Tijdens zijn verblijf in de P.I. Alphen a/d Rijn was Baybasin in de namiddag van 12 april 2007 plotseling voor korte tijd in zijn cel geïsoleerd. Aan Baybasin's raadsvrouw werd vanuit de inrichting meegedeeld dat deze isolatie was bevolen om te voorkomen dat Baybasin zou worden geconfronteerd met een "hoge ambtelijke delegatie" die een bezoek bracht aan zijn afdeling. Het had te maken met de op 2 april 2007 namens Baybasin ingediende aangifte tegen mr. Demmink, gaf de medewerker van de P.I. tevens aan. De volgende ochtend werd Baybasin meegedeeld dat het bedoelde ambtelijke bezoek had bestaan uit mr. Demmink, Gijs Wouters (hoofd DJI) en mr. M. Kolkert, de behandelend Advocaat-generaal in zijn zaak. Op 4 juni 2007 oordeelde de commissie van toezicht een door Baybasin ingediende klacht tegen deze isolatie gegrond, omdat: *"naar het oordeel van de beklagcommissie (---) in dit geval geen sprake (was) van een situatie waarin onverwijlde tenuitvoerlegging van de maatregel is geboden. Immers, de gewraakte maatregel is genomen omdat klager enkele dagen eerder een klacht tegen de secretaris-generaal had ingediend. Het ambtelijk bezoek werd reeds vanaf februari 2007 voorbereid."*⁵⁶
33. Op 19 juni 2007 diende het Kort Geding dat Baybasin vervolgens tegen mr. Demmink cs had aangespannen teneinde een voorlopige voorziening af te dwingen dat zij zich verder zouden onthouden van enigerlei bemoeienis in directe of indirecte zin met zijn rechtspositie als gedetineerde. Baybasin's eis werd afgewezen omdat de Voorzieningenrechter het onvoldoende aannemelijk vond gemaakt door Baybasin, dat mr. Demmink zich had schuldig gemaakt aan één van de misdrijven waarvan Baybasin hem toen beschuldigde, te weten het seksueel misbruik van Turkse jongens beneden de leeftijd van 16 jaar.⁵⁷ Het is u bekend dat thans twee Turkse jongens zelf aangifte hebben gedaan van dergelijk seksueel misbruik plus verkrachting door mr. Demmink.

De overwegingen van het gerechtshof te Den Haag ter afwijzing van de claim van Baybasin luiden anders dan die van de voorzieningenrechter in eerste instantie. Op 3 juli 2008 overwoog het hof dat mr. Demmink als privé-persoon een geschil had met Baybasin. Onder die omstandigheid diende naar het oordeel van het hof, Demmink zich als ambtenaar vanzelfsprekend te onthouden van bemoeienis met eventueel binnen het Ministerie van Justitie aanhangige besluiten die concreet op de rechtspositie van Baybasin zelf zien (zoals beslissingen op gratieverzoeken en terzake overplaatsingen van Baybasin). Hiervan was naar het oordeel van het hof in het geval van mr. Demmink echter geen sprake, omdat er geen gronden en omstandigheden naar voren waren gebracht die een dergelijke onrechtmatige daad aannemelijk maakten.⁵⁸

34. Het hof noch de verdediging van Baybasin waren echter bij de behandeling van het kort geding in hoger beroep op het hoogte van een ambtsbericht van de afdeling Se-

⁵⁶ **bijlage 11:** Beslissing d.d. 4 juni 2007, Commissie van Toezicht PI Midden Holland, beklagnummer: 111/407

⁵⁷ **bijlage 12:** vonnis in kort geding van 25 juni 200, voorzieningenrechter te Den Haag, rov 3.4 en 3.5

⁵⁸ **bijlage 13:** arrest van 3 juli 2008 van het gerechtshof te Den Haag, rov 5 en 6

lectie van de P.I. Alphen a/d Rijn van 20 december 2007, waaruit eenduidig blijkt dat anders dan meer dan een jaar lang gepretendeerd van de zijde van justitie, mr. Demmink zich wel degelijk direct had bemoeid met Baybasin's rechtspositie binnen het gevangeniswezen. Het bureau Selectie en Detentiefasering schrijft namelijk op genoemde datum:

*“Er is geen Penitentiair dossier voorhanden (binnen de inrichting) omdat dit op donderdag 19 juli 2007 om 15.00 uur is opgehaald door de adviseur beveiliging van het hoofdkantoor DJI. Dit is gebeurd in opdracht van de Secretaris Generaal van het hoofdkantoor in Den Haag. Dit is in overleg gegaan met de unitdirecteur van PI Midden Holland, locatie Alphen aan den Rijn.”*⁵⁹

Mr. Demmink bemoeide zich in 2007 dus wel degelijk met de rechtspositie van Baybasin binnen de gevangenis. Het hof oordeelde een dergelijke situatie onrechtmatig in 2008, maar kende onvoldoende de feiten om daar de verzochte rechtsgevolgen aan te verbinden. Het hof is in deze door mr. Demmink misleid. De feiten die wel degelijk een zodanige bemoeienis van Demmink met Baybasin aantoonde, werden pas eind 2008 naar buiten gebracht toen Baybasin's advocaat in het kader van een klachtprocedure kopie van het betreffende ambtsbericht ontving. Het hof had toen al beslist in de door Baybasin aangespannen kort-gedingprocedure. Had het hof kennis gehad van de ware feiten zoals vermeld in het ambtsbericht van 20 december 2007, dan had het hof in 2008 het optreden van de Secretaris-generaal jegens Baybasin wel degelijk onrechtmatig geoordeeld. Een “penitentiair dossier” behoort thuis in de inrichting waar de betreffende gevangene verblijft en niet afgegeven te worden aan het Ministerie van Justitie dan bij invrijheidstelling of overlijden van de betreffende gedetineerde.⁶⁰ Gegevens uit dit dossier worden alleen aan het Ministerie van Justitie verschaft indien dat noodzakelijk is voor de behandeling van door de gedetineerde ingediende verzoeken, hem betreffende procedures of overige beslissingen door het ministerie.⁶¹ En juist ten aanzien van dergelijke beslissingen behoorde de Secretaris-generaal van dit ministerie, mr. Demmink, zich onder de gegeven omstandigheden in de periode 2007-2008 afzijdig te houden, zoals het hof terecht opmerkte. Het laten ophalen van Baybasin's penitentiaire dossier was niet alleen direct in strijd met de wettelijk vastgelegde bevoegdheden van de diverse functionarissen, maar tevens onrechtmatig jegens Baybasin wegens Demmink's privéconflict met hem op dat moment.

35. Uit een brief d.d. 30 september 2009 van Baybasin's raadvrouw mr. Serrarens blijkt dat het penitentiaire dossier van Baybasin in ieder geval op 20 december 2007 nog niet was geretourneerd door het ministerie.⁶² Zoals hiervoor vermeld werd Baybasin op 12 december 2007 opnieuw in isolatie geplaatst door de plotseling opnieuw als interim unit-directeur in de P.I. Alphen a/d Rijn opgedoken Langeraar en

⁵⁹ **bijlage 14:** selectieadvies d.d. 20 december 2007 van MWH Brandsma, Bureau Selectie en Detentiefasering, p. 1

⁶⁰ art. 38 lid 4 Penitentiaire maatregel

⁶¹ art. 40 lid 2 Penitentiaire maatregel

⁶² **bijlage 15:** brief d.d. 30 september 2009 van mr. J. Serrarens aan mr. G.J.M. Wouters

overgeplaatst naar de Landelijke Afzonderingsafdeling in Vught: de gevangenis waar hij volgens de op dat moment voorhanden psychiatrische rapportage al ernstige psychische schade had opgelopen. De hiervoor gebruikte anonieme informatie bleek “flinterdun” hetgeen in het penitentiaire jargon inhoudt: non-existent. Op grond van deze feiten en omstandigheden is het vermoeden gerechtvaardigd dat mr. Demmink ook met deze ingreep in Baybasin’s rechtspositie binnen detentie bemoeienis heeft gehad.

XX. De speciale behandeling van Baybasin op verzoek van ‘het hoofdbureau’

36. Sedertdien is Baybasin’s verblijf in detentie in uitdrukkelijke opdracht van het Ministerie van Justitie gedurende een lange periode weer vrijwel onmogelijk gemaakt. Vanuit de LAA is hij voor zes maanden in een regiem van beperkte gemeenschap geplaatst in de P.I. Haaglanden te Zoetermeer. Kort nadat hij weer was overgeplaatst naar een regiem van algemene gemeenschap, werd Baybasin op 15 augustus 2008 opnieuw geïsoleerd door de unit-directeur mevrouw S.E.E. Houtzager, die mij op 28 augustus 2008 mededeelde de vergaand restrictieve isolatie maatregelen⁶³ ten aanzien van Baybasin te hebben genomen in opdracht van “het hoofdbureau”, waarmee zij het Ministerie van Justitie bedoelde.⁶⁴ Na afloop van deze nieuwe isolatiemaatregel is Baybasin de rest van zijn verblijf in de P.I. Haaglanden geplaatst op een bijzondere afdeling met individueel regiem.

Na een daarop volgende periode van relatieve rust op deze afdeling werd op 26 juli 2009 “*ins Blaue hinein*” een nieuwe aanval op Baybasin’s rechtspositie binnen detentie geopend. De unit-directeur deelde Baybasin toen mee dat zijn mogelijkheden om te telefoneren op instructie van het Ministerie van Justitie zouden worden gewijzigd. Hij zou vanaf dat moment alleen nog maar naar buiten mogen bellen wanneer een bewaker het nummer draaide en bij het te voeren gesprek aanwezig bleef.⁶⁵ Op 5 augustus heeft de Voorzitter van de RSJ uiteindelijk met een voorlopige voorziening een stokje gestoken voor deze nieuwe poging tot inperking van Baybasin’s rechtspositie in detentie.⁶⁶ Gezien de rechtstreekse bemoeienis van het ministerie met ook deze kwesties is het vermoeden gerechtvaardigd gezien de eerder beschreven feiten en omstandigheden, dat mr. Demmink ook deze (poging tot) aantasting van Baybasin’s rechtspositie heeft aangestuurd.

XXI. P.I. Nieuwegein en de bevestiging van Demmink’s directe bemoeienis

37. Baybasin is vervolgens in februari 2010 overgeplaatst naar de P.I. Lelystad en op eigen verzoek in juli 2010 naar de P.I. Nieuwegein te Nieuwegein.

⁶³ **bijlage 16:** schriftelijke uitwerking van de isolatiemaatregel zoals aan Baybasin verstrekt

⁶⁴ **bijlage 17:** brief d.d. 2 september 2008 van mr. A.G. van der Plas aan mevr. S.E.E. Houtzager, sub 2

⁶⁵ **bijlage 18:** brief d.d. 28 juli 2009 van mr. A.G. van der Plas aan de Beklagcommissie en de voorzitter van de RSJ

⁶⁶ **bijlage 19:** uitspraak d.d. 5 augustus 2009 van de Voorzitter van de RSJ

In maart 2011 vond in Den Haag een bijeenkomst plaats van de ICPA (International Corrections and Prisons Association). Eén van de deelnemers aan deze conferentie heeft de afdeling DJI van het Ministerie van Justitie verzocht of hij Baybasin direct na afloop van de bijeenkomst in het weekend van 26 en 27 maart mocht bezoeken. De afdeling DJI van het Ministerie van Justitie reageerde positief op het verzoek van de buitenlandse functionaris, maar kreeg aldus de betrokken buitenlandse bezoeker nul op rekest toen het toegezegde bezoek praktisch vorm moest worden gegeven. Het bleek dat geen enkele van het normale regiem afwijkende beslissing over de gedetineerde Baybasin kon worden genomen, dan na persoonlijke en expliciete toestemming van de Secretaris-generaal van het Ministerie. Er zou een instructie van deze strekking bij de directeur van de inrichting liggen. Het vervolgens door DJI persoonlijk tot de Secretaris-generaal gerichte verzoek het toegezegde bezoek doorgang te laten vinden, werd door mr. Demmink geweigerd. De gegevens van deze buitenlandse gevangenisfunctionaris kan ik aan u verstrekken, zodat hij hierover als getuige kan worden gehoord. Hetzelfde geldt voor de gegevens van de ambtenaar van DJI van het Ministerie van Justitie die het weekendbezoek voor hem heeft geprobeerd te regelen. Die zijn in mijn bezit. Omdat ik dat weekend samen met de buitenlandse functionaris het bedoelde bezoek aan Baybasin zou afleggen, heb ik alles uit de eerste hand kunnen vernemen.⁶⁷

Het eerdere gerechtvaardigde vermoeden van Baybasin van bemoeienis van mr. Demmink bij zijn rechtspositie in detentie is hiermee 100 procent bevestigd.

38. Zoals hiervoor aangegeven, lag de persoonlijke bemoeienis van mr. Demmink met de opzet en behandeling van Baybasin's strafzaak indertijd volstrekt buiten zijn normale ambtelijke bevoegdheden op dat moment als Directeur-generaal Internationale Aangelegenheden van het Ministerie van Justitie. Hetzelfde geldt voor mr. Demmink's kennelijke bemoeienis als Secretaris-generaal met Baybasin's persoonlijke detentieomstandigheden. Zoals de advocaat-generaal mr. Den Hollander in zijn advies ter zake de door Baybasin geïnitieerde strafklacht opmerkte, heeft een SG (van Justitie) geen rechtstreeks contact met een officier van justitie over individuele zaken. Dit geldt onverkort ook voor rechtstreekse contacten tussen de SG en functionarissen in de gevangenis waar Baybasin verblijft. De herhaalde bemoeienis van mr. Demmink in negatieve zin met Baybasin's detentiesituatie is, alle omstandigheden in acht genomen, vergaand onrechtmatig jegens Baybasin, zoals het hof Den Haag al aangaf in zijn arrest van 3 juli 2008.⁶⁸ Maar dat niet alleen.
39. In samenhang met de eerdere strafrechtelijk laakbare bemoeienis van Demmink met de opzet en behandeling van Baybasin's strafzaak, betreft de persoonlijke, directe en indirecte, bemoeienis van Demmink met Baybasin's verblijf en rechtspositie binnen Nederlandse gevangnissen een tweede ernstig (doorlopend) strafbaar feit. Het gaat hier allereerst om het voortgezette en herhaalde uitlokken resp. medeplegen van de opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Baybasin. Ondanks zijn be-

⁶⁷ **bijlage 20:** brief d.d. 17 augustus 2011 van mr. A.G. van der plas aan de heer A. Aarntzen

⁶⁸ zie hiervoor bijlage 13: arrest van 3 juli 2008, rov 5 en 6

trokkenheid bij de valse opzet van de strafzaak met als gevolg een levenslange opsluiting van Baybasin, heeft Demmink in de afgelopen 13 jaar geen poging gedaan de waarheid in deze kwestie alsnog te laten zegevieren, ondanks zijn positie sedert 2002 als hoogste ambtenaar van het Ministerie van Justitie. Integendeel, mr. Demmink heeft wederom bij herhaling zijn positie als hoge justitieambtenaar misbruikt om Baybasin's rechtspositie binnen detentie nog miserabeler te maken dan hij al was. Dit gebeurde door het opvragen van Baybasin's persoonlijke penitentiaire dossier, het bij herhaling eenzaam (laten) opsluiten van Baybasin en het hem jarenlang (laten) beroven van de normale minimale faciliteiten van een algemeen regiem en overige pesterijen zoals hiervoor beschreven.

Vanzelfsprekend valt dit strafbaar handelen van mr. Demmink mede onder het strafbare feit van deelname en leiding geven aan een criminele organisatie, dit alles in de ambtelijke hoedanigheid van Directeur-generaal respectievelijk Secretaris-generaal gepleegd.

XXII. Verplichte arbeid tegen minimaal loon in strijd met internationaal recht en artikel 273f WvSr

40. Met deze strafbare feiten heeft mr. Demmink (tezamen met anderen) ten behoeve van eigen profijt – namelijk het verdoezelen van door hem zelf gepleegde zedendelicten - tevens een zodanig ernstige inbreuk gemaakt op de persoonlijke vrijheid en lichamelijke en geestelijke integriteit van Baybasin dat mede gesproken kan worden van overtreding van het in januari 2005 in werking getreden artikel 273f WvSr. Dit artikel stelt in zeer ruime zin “mensenhandel” strafbaar. Hieronder vallen meerdere soorten van “uitbuiting” en “misbruik”, waarbij sprake is van aantasting van de lichamelijke en geestelijke integriteit en persoonlijke vrijheid van een individu, aldus de MvT bij het artikel en de Hoge Raad. Ook het voor een onevenredig laag loon laten werken van individuen door gebruikmaking van hun zwakke maatschappelijke positie valt hieronder.⁶⁹ Wetshistorisch staat bij de interpretatie van art. 273f WvSr het belang van de bescherming van fundamentele mensenrechten voorop, aldus Korvinus (Nationaal Rapporteur Mensenhandel) in 2006.⁷⁰
41. De door artikel 273f WvSr vereiste dwangmiddelen zijn evident in het geval van Baybasin. Er is sprake van vrijheidsberoving waarvan mr. Demmink weet dat deze door misleiding van de rechter middels het presenteren van vervalste bewijsmiddelen is afgedwongen. Er heeft in de vorm van eenzame opsluiting en andere vormen van isolatie een herhaalde verdergaande aantasting van de persoonlijke integriteit en vrijheid van Baybasin plaatsgevonden. Dit gebeurde op basis van anonieme ambtsberichten, waarvan de juistheid zelfs achteraf nooit kon worden aangetoond en waarvan de herkomst tot op heden duister is gebleven. De door het artikel vereiste

⁶⁹ Memorie van Toelichting, tweede Kamer, vergaderjaar 2003-2004, 29 291, nr.3 en Hoge Raad d.d. 27 oktober 2009, NJ 2010/598

⁷⁰ Dien Korvinus cs, Mensenhandel: het begrip uitbuiting in art. 273a Sr, TREMA september 2006, nr. 7, p. 287

uitbuiting en aantasting van de persoonlijke en geestelijke integriteit van Baybasin is ook aanwezig. Baybasin's gezondheid is door zijn behandeling binnen de diverse inrichtingen ernstig aangetast terwijl medische zorg slechts in beperkte mate en altijd met grote vertraging werd geboden. Gedetailleerde informatie hierover is in mijn bezit en kan desgewenst aan u ter beschikking worden gesteld. Voorts is Baybasin met name in de afgelopen jaren in toenemende mate gedwongen binnen de gevangenis dwangarbeid te verrichten voor justitie met de sanctie van opsluiting bij weigering, of hij hiertoe door ziekte nu wel of niet in staat was.⁷¹ Deze dwangarbeid wordt op dit moment beloond met het minimale uurloon van 0,76 eurocent. Dit is een volgens het "Committee on Economic, Social and Cultural Rights" met het "International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights" strijdig laag loon. Ik citeer de opmerkingen van dit comité hierover in haar rapport van 19 november 2010:

"The Kingdom of the Netherlands

(---)

15. The Committee expresses concern at the existence of compulsory labour for detainees in the Netherlands. The Committee is further concerned that detainees work for private entities at very low wages. (art. 6, 7)

The Committee urges the State party to take appropriate measures in the Netherlands so that detainees are not subjected to any form of compulsory labour, in contravention of article 6 of the Covenant. Moreover, the Committee recommends that the State party ensure that the conditions of work of detainees, including wages and social security benefits, are fair and just. In this regard, the Committee urges the State party to bring its legislation into line with articles 6 and 7 of the Covenant and ILO Convention No. 29 on forced labour.⁷²

Dergelijke omstandigheden vallen zondermeer onder het begrip "uitbuiting" in artikel 273f WvSr, zodat mr. Demmink zich ook aan het uitlokken en medeplegen van dit strafbare feit jegens Baybasin heeft schuldig gemaakt.

⁷¹ **bijlage 21:** zie bijvoorbeeld het dagprogramma afdeling D van de P.I. Nieuwegein, gedateerd juni 2010 en nog steeds geldend

⁷² **bijlage 22:** Concluding Observations of the Committee on Economic, Social and Cultural Rights, forty-fifth session, Geneva, 1-19 November 2010 betreffende de uitvoering van het International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights

Op grond van het hiervoor onder I-XXII beschreven en genoemde bewijsmateriaal komt Baybasin daarom tot de volgende in de aanhef omschreven aangiften van:

uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving en deelneming aan een criminele organisatie tegen mr. J. Demmink, mr. H.M.P. Hillenaar en N.N.;

uitlokking resp. (mede)plegen van mensenhandel tegen mr. J. Demmink en N.N.;

meineed tegen mr. H.M.P. Hillenaar.

Nieuwegein, 31 augustus 2011

Amsterdam, 31 augustus 2011

Hüseyin Baybasin

(mr. A.G. van der Plas)

